Sygn. akt IX Ka 1093/14

WYROK
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 października 2014 roku

Sąd Okręgowy w Kielcach IX Wydział Karny-Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Aleksandra Babilon- Domagała

Protokolant: st.sekr.sądowy Anna Niebudek

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Kielcach Augustyna Pindziaka

po rozpoznaniu w dniu 21 października 2014 roku

sprawy T. B.

oskarżonego o przestępstwo z art. 178a § 1 kk

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Końskich

z dnia 26 maja 2014 roku sygn. akt II K 124/14

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok, uznając apelację za oczywiście bezzasadną;

II. zwalnia oskarżonego T. B. od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych należnych za postępowanie odwoławcze.

Sygn. akt IX Ka 1093/14

UZASADNIENIE

T. B. oskarżony został o to, że w dniu 9 grudnia 2013r. w S. gm. M., woj. (...) prowadził w ruchu lądowym samochód osobowy marki V. (...) o nr rej. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości z wynikiem I – 0,87 mg/l, II – 0,97 mg/l, III1,12 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu tj. o przestępstwo z art. 178 a § 1 kk.

Sąd Rejonowy w Końskich wyrokiem z dnia 26 maja 2014r. sygn. akt II K 124/14 orzekł co następuje:

I. oskarżonego T. B. uznał za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu aktem oskarżenia stanowiącego występek z art. 178a § 1 kk i za to na podstawie art. 178a §1 kk w zw. z art. 33 § 1 i 3 kk wymierzył mu karę grzywny w wysokości 100 stawek dziennych przy przyjęciu, że jedna stawka jest równa kwocie 20 złotych;

II. na podstawie art. 42 § 2 kk w zw. z art. 43 § 1 kk orzekł wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 2 lat;

III. na podstawie art. 63 § 2 kk na poczet wymierzonego środka karnego w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych zaliczył oskarżonemu okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 9 grudnia 2013r.

IV. na podstawie art. 49 § 2 kk orzekł od oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie 700 złotych;

V. na podstawie art. 627 kpk zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 290 złotych tytułem kosztów sądowych.

Na podstawie art. 444 kpk i art. 425 § 1 i 2 kpk wyrok powyższy w części dotyczącej orzeczenia o środku karnym na korzyść oskarżonego zaskarżył obrońca oskarżonego. Powołując się na art. 427 § 1 i 2 kpk i art. 438 pkt 4 kpk wyrokowi zarzucił rażącą niewspółmierność orzeczonego środka karnego w stosunku do stopnia zawinienia oskarżonego oraz w relacji do celów jakie winien spełnić orzeczony środek karny w zakresie zarówno prewencji indywidulanej jak i społecznego oddziaływania poprzez orzeczenie wobec oskarżonego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 2 lat, w sytuacji gdy na podstawie art. 42 § 2 kk w zw. z art. 43 § 1 kk zakaz prowadzenia pojazdów może zostać orzeczony na okres 1 roku, a okoliczności sprawy, zachowanie się sprawcy i co najistotniejsze przyznanie się oskarżonego do popełnienia zarzucanego mu aktem oskarżenia czynu, złożenie obszernych i zgodnych z prawdą wyjaśnień, a także wyrażona przez niego skrucha oraz fakt uprzedniej niekaralności oskarżonego wskazują, iż orzeczony środek karny jest niewspółmiernie wysoki w stosunku do społecznej szkodliwości czynu oraz jego następstw i w związku z tym winien być wymierzony w wysokość zdecydowanie niższej.

Podnosząc powyższy zarzut na podstawi art. 427 § 1 kpk i art. 437 § 1 i 2 kpk obrońca oskarżonego wniósł o zmianę wyroku w części dotyczącej zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych poprzez jego złagodzenie i orzeczenie wobec oskarżonego za zarzucany mu czyn środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 1 roku.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja obrońcy oskarżonego jawi się jako oczywiście bezzasadna. Oznacza to, że brak jest podstaw do uznania podniesionego w niej zarzutu jak i uwzględnienia sformułowanego wniosku.

W pierwszej kolejności podkreślić należy, iż skarżący nie kwestionuje ustaleń faktycznych dokonanych przez Sąd Rejonowy, ani też kwalifikacji prawnej przypisanego oskarżonemu czynu.

Sąd Rejonowy zgromadził kompletny materiał dowodowy umożliwiający podjęcie trafnego rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy. Materiał dowodowy oceniony został przez Sąd I instancji zgodnie z zasadą swobodnej oceny, z uwzględnieniem zasad prawidłowego rozumowania oraz wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego. Przeprowadzona przez Sąd Rejonowy analiza jest obiektywna, logiczna i potwierdza byt czynu przypisanego oskarżonemu T. B.. Brak również jakichkolwiek wątpliwości co do oceny prawno karnej zachowania oskarżonego.

Odnosząc się do stanowiska zawartego w apelacji bezsprzecznie stwierdzić należy, iż nie zasługuje ono na uznanie i brak jest jakichkolwiek podstaw do wzruszenia zaskarżonego orzeczenia. W żadnym razie nie można stwierdzić, iż orzeczony w stosunku do oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 2 lat jest rażąco surowy.

Sąd Rejonowy w sposób prawidłowy ustalił stopień społecznej szkodliwości czynu przypisanego T. B. oraz stopień jego winy. Uwzględnione zostały przy tym wszystkie okoliczności o charakterze przedmiotowym jak i podmiotowym.

Zasadnie Sąd Rejonowy ocenił stopień społecznej szkodliwości czynu oskarżonego oraz stopień jego winy jako znaczny. W dużym stopniu naruszone zostały bowiem zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym. Oskarżony znajdując się pod silnym wpływem alkoholu stwarzał realne zagrożenie dla innych uczestników ruchu. Przy czym podkreślić należy, iż poruszał się on w terenie zabudowanym. Zachowanie oskarżonego charakteryzowało się rażącym lekceważeniem dla obowiązujących reguł prawnych. W pełni zasadnie Sąd Rejonowy wskazał, iż oskarżony naruszył prawo bez jakiegokolwiek uzasadnionego powodu.

Przy wymiarze środka karnego jak i kary grzywny zostały, przez Sąd Rejonowy, uwzględnione wszystkie okoliczności czynu zarówno o charakterze obciążającym jak i łagodzącym. Żadna z tych okoliczności nie została przez Sąd Rejonowy pominięta, ani też przeceniona czy niedoceniona.

Wskazać należy, iż jedynymi okolicznościami o charakterze łagodzącym są przyznanie się oskarżonego i jego uprzednia niekaralność. Doniosłość tych okoliczności, w świetle zgromadzonego materiału dowodowego, nie jest jednak na tyle znacząca aby mogła skutkować, innym niż został orzeczony, wymiarem kary czy też środka karnego.

Nie można uznać za trafione argumentów obrońcy oskarżonego wskazujących, iż T. B. zatrzymał pojazd samodzielnie po przejechaniu zaledwie 100 –150 metrów, czy też, że poruszał się po podrzędnej lokalnej drodze o niskim natężeniu ruchu. Przypomnieć bowiem należy, iż oskarżony zatrzymał pojazd po dostrzeżeniu oznakowanego radiowozu i tylko ten zbieg okoliczności spowodował, iż zaprzestał poruszania się pojazdem pod wpływem alkoholu. Ponadto niezależnie od lokalnego charakteru drogi podkreślić należy, iż oskarżony poruszał się w terenie zabudowanym, co w żaden sposób nie pozwala na stwierdzenie, iż jego zachowanie nie stwarzało dużego zagrożenia.

W pełni zasadne i trafne jest stanowisko Sądu Rejonowego w przedmiocie orzeczonych wobec oskarżonego środków karnych w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 2 lata oraz świadczenia pieniężnego w kwocie 700 złotych. W sposób prawidłowy kształtują one represję karną, a przede wszystkim oddziaływanie wychowawcze.

Brak jest jakichkolwiek podstaw, by przy uwzględnieniu stopnia nietrzeźwości oskarżonego, który blisko czterokrotnie przekraczał ustawowy próg, orzec wobec niego zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres minimalny, tj. czas 1 roku.

Orzeczony środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 2 lat skutecznie wyeliminuje oskarżonego z ruchu i pozwoli mu na uświadomienie naganności zachowania, a jednocześnie zabezpieczy innych uczestników ruchu drogowego.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd Okręgowy na podstawie art. 437 § 1 kpk i art. 456 kpk zaskarżony wyrok utrzymał w mocy.

O kosztach sądowych za postępowanie odwoławcze orzeczono na podstawie art. 624 § 1 kpk mając na uwadze sytuację rodzinną i majątkową oskarżonego jak i wysokość obciążeń fiskalnych wynikających z wyroku Sądu I instancji.

SSO Aleksandra Babilon – Domagała